

Plačiajame Pasaulyje

Jungtinės Tautos

Naujorke rugsėjo 19 prasi-dėjo Jungtinių Tautų eilinė sesija. Pirmininkauti jai iš-rinktas Rumunijos kancleris Kornelijū Manesku. Tai oir-mą kartą JT sesijai pirminin-kaus komunistas.

IŠEJO KUBOS ATSTOVAS

Kubos atstovas prasidedant JT posėdžiui apleido salę pr-estuodamas, kad esą AV muitinė vedraleidusi laikurių jos delegacijos narių, o rei-kalavusi atidaryti bagažus inspekcijai.

Amerikos atstovas Goldber-gas atsakė, kad buvo praleis-ti visi Kubos diplomatai be jokios inspekcijos, o buvo su laikyti inspekcijai tik kažko-kie delegacijos palydovai, ku-rie neturi tarptautinių diplo-matinų teisi.

Izraelis

Jeruzalėje ir visoje buvu-sioj Jordano teritorijoje ara-bai rugs. 19 d. neatitūrė sa-vo krautviiu. Kažkokia slap-t, arabų organizacija paskel-bė žydams visuotinę streiką. Tuomi norėjo parodyti pra-sidedančiai Jungtinių Tautų sesijai, kad arabai nesutinka Jėruzalės ir visų žydų kariuo-mėnės užimtų dalių įjungimu į izraelio valstybę.

Žydų karo komendantas pa-skelbė dideles bausmes už streikus ir jų kurstymą.

J.A.V.

Čia išleista nauja katalikų rašytojo Jean Guitton knyga, pavadinta «Pokalbiai su Pau-liu VI». Knygoje autorius nu-rodė, jog šv. Tėvas aiškiai atmeta ir atominių ginklavim-ai ir dirbtines priemones gim-dymams išvengti.

Vargiai atsiras žmogus kurs nesuiktų su pasmerkimu ato-minio karo. Bet didelė dau-gybė žmonių negali suprasti, kodėl smerkiamas gimdymų vengimas.

TAIGI, — KODĖL?

Daug kas prikiša popie-žiui, kad jis, girdi, akiai svai-dosi visokiais uždraudimais, nesupranta tikrosios meilės reikalavimų, kad jis smerkiąs lytinius žmonių santykius, tar-tum nedorus.

Jean Guitton parodo, jog y-ra priešingai: Popiežius skel-bia tikros meilės įstatymą. Tas įstatymas nudo tikrai

meilę ją gina nuo klystkelių bei iliuzijų. Moderniškos, ne-va pažiūros atskiria meilę nuo vaisingumo, o tai jautriai paliečia visa žmonių gyvenim-ą. Visas tas reikalas yra to-liau studijuojamas.

Aklas Taikingumas

Yra žmonių, kurie skelbia, jog niekada ir jokiū būdu ne-galima pateisinti nei vi no ka-ro, jog niekada nevalia ka-riauti.

Jean Guitton, remdamasis Pauliaus VI žodžiais nurodo: Popiežius negali sutikti su to-čia pažiūra. Mūsų laikais žo-dis «taika», kaip ir eilė kitų žodžių, yra nuvertintas, iš-kreiptas, pažemintas. Kaikie-no skelbiamoji «taika» žmo-nes tik labiau tuo viens kito toлина, o nejungti. Kaikam tai-ka yra pirktna bet kakia kai-na. Sv. Tėvas sako: «Negaliu nei galvoti apie tokį karingu-mą, kuriam rūdi ne teisėtai auginti sava kraštą nuo netei-singu užpuoliku bet tiktai gamina galingiausius ginklus-kursto žmonių psichologiją galybei didinti ir taiką pagrįs-ti vieni kitų baime».

Guittono knyga skaitęs Pau-lius VI ir ją pagyręs.

MEŽIOJA SAVO VERGUS KOMUNI TĖLIAI!

Londonas. Rug. 19. Jauunas rusas studentas fizikas jėga išgabentas Rusijon! O atsitiko šitaip. Vladimiras Kačenko, 25 metų su žmona atvyko į Bir-mingham, Anglijoje. Jo profes-orius ir anglai draugai pasa-koja, kad ta proga buvo lai-minga ir atsidėjusi mokslin-iam darbui univers tete.

Praėjusio šeštadienio rytą, pagal rusų konsulato pasako-jimus, Kačenko atvykęs kon-sulatan ir nusiskundęs, jog esąs pavargęs ir norjį nu-traukti savo studijas Cam-

bridge universitete. Pora va-iaadų vėliau, praeinantieji pro-rusų ambasada pastebėjo jog Kačenko yra prievarta stu-miamas į automobilį ir girdė-jo jį šaukiantis pagalbos. Au-tomobilis tiek greit nuvažia-vo, kad žmonės nespėjo žmo-gui padėti. Bet tuojau pranėš-ta policijai. Policija gi pasiun-tė į erozromą būrį policinin-kų su motociklais ir greito-sios pagalbos automobiliu ir apsupo rusų lėktuvą. Kačen-ko reikalavo leisti jam pasi-kalbėti su anglų policija. So-vietų valdininkai nenorėjo leis-ti. Policininkai įlip į lėktu-va ir areiškė, kad lėktuvas tot negalės išskristi, kol jie neeis Kačenkai pasikalbėti su policija.

PRASIDEDA KITI «ŠPOSAI»

Rugs. 18 anglų oficialiai pra-nešta, jog Kačenko pats, lais-va valia, norjį grįžti rusų am-basadon, g dytojų pataria-mas. Visas reikalas užsitęsė 4 dienas. Santykiai tarp Mas-kvos ir ondono iš šaknu pa-ikeitė

Kai prieš tai Maskva aršiai pu-tė ondona, kad tas žiau-riai pasigriebęs Kačenką ir norjėjęs jį išsmugeliuoti į už-sienius, tai dabar, pasikalbė-jęs su Gromiku, ambasados valdininkas pareiškė, jog ne-buvę jokio diplomatinio nusi-kaltimo, įvykęs tiktai menkas nesu:pratimas.

Prieš rusų lėktuvui išskren-dant su Kačenku, suorganizuotas jo žmonos «pokalbis» su spaudos atstovais. Ta ap-kaltino anglų policiją «žiau-riū nezm nišku elgesiu» ir reiškė savo pasipiktinimą. Įdomu, kad kalbėti buvo leis-ta tik Kačenko žmonai. Nei pats Kačenko negalėjo išsi-zioti, nei spaudos atstovams nebuvo leista klausinėti.

Po tokio spaudos pasikalbė-jimo Kačenko su žmona išvy-ko š. Rusijon.

Ar reikia Saliamono išmin-ties nutuokti, kas atsitiko?

Sovietu rasytojai

Petras Pakalnis

Norėdama pasiruošti revo-lucijos jubiliejui, Sovietų val-žia stengiasi pakelti masių ūpą ir įrodyti, kad komuniz-mo sistema yra pranašesnė už laisvojo pasaulio gyvenimo būdą. Deja, ne visur jai sekasi. Žymiausieji Rusijos rašytojai ignoruoja ateinantį jubiliejų ir šiaušiasi prieš valdžią.

Zabojami menininkai

Visiems yra žinomas faktas, kad Rusijos menininkai daili-

ninkai, rašytojai, muzikai tu-ri kurti pagal partijos austa-tyta liniją ir kelti komunizmo laimėjimus. Sovietų valdžia, nustato kuri meno kryptis ge-ra ir vertinga. Tačiau tas jau taip įgriso, kad drąsesni Rusi-jos menininkai pradėjo nepai-syti partijos direktyvų. Nors savo laiku Kruščiovas sudir-bo kai kurių dailininkų pa-veikslus, bet visvien jie to-liau imituoja laisvojo pasau-lio kūrybą. Kai valdžios lai-kvsena menininku atžviloiu

Garbės Leidėjas - Kinduriu Šeima

Pritrūkus 40.000 senų kru-zeirų mokėti už «Mūsų Lietu-va» rugpiūčio mėnesį, Admi-nistratorius nubėgo pas Balį Adomavičių ir gavo 15.000 cr. Anupro Kindurio šeimoje gavo 50.000, Ponia nenorėjo, kad būtų pagarsinta, bet du-krelei priminus, pagaliau su-tiko ir administratorius Jo-nas Bružikas pritarė, kad ge-riau būtų paskelbti, nes tuo-

mi gal ir kiti pasiragins rem-ti laikraštį sunkuose sąly-gose.

Dėlto labai dėkojame pp. Kinduriams, kad jie taip grei-tai atėjo į pagalbą ir dar pa-sižadėjo remti, kada tik pri-reiks. Tokiu būdu skeibiamė, kad Anupro Kindurio šeima yra šio «M. L.» nr. Leidėjai. Už ką labi dėkoja laikraš-čio Administracija.

buvo dar griežtesnė, du žy-mūs Rusijos rašytojai nusi-žudė.

Rasytojai

Daug dulkių Sovietų ir už-sienio spaudoje sukėlė ir žy-miausias Rusijos rašytojas Bo-ris Pasternak. Matydamas, kad negalės spausdinti Rusi-joje savo veikalą «Dr. Živa-go», pasiuntė jo nuorašą į už-sienį ir gavo Nobelio premi-ją. Tačiau pasmerktas val-džios, Pasternak negalėjo iš-vykti į užsienį ir atsimiti pre-mijos. Po poros metų jis mi-rė susikrimęs.

Nežinia, kiek menininkų už savo kurybą buvo išstremta į Sibirą ir kiek jų turėjo suž-lugdyti savo talentą. Šiomis dienomis du gabūs rusų rašy-tojai — inyavsky ir Daniel — sėdi kalėjime už tai, kad drjso kritikuoti komunistų re-žimą. Jei toks įstatymas ga-liotu laisvajame pasauly, du trečialiai rašytojų ir žurna-listų atsidurtų už grotų.

Tarp kitų pabėgimo į JAV priezasėjų, Stalino duktė Svet-lana patvirtina faktą, kad Ru-sijos rašytojai negali kurti laisvai, «Rašytojų inyavsky ir Daniel pasmerkimas», taip sakė pabėgusi Svetlana, «pa-darė pasibaisėtina įspūdį vi-siems Rusijos intelektualams ir man pačiai. Aš praradau viltį, kad mes kada nors tap-sime laisvesni. Eūda, kaip tie rašytojai buvo pasmerkti ir kaip valdžia su jais pasiėl-gė, sugriovė manyje pasitikė-jimą Sovietų teisingumu». To-dėl ji pati, kaip savo laiku Boris Pasternak, išsiuntė sa-vo veikalo rankraštį į užsienį.

Atrodo, kad Sovietų valdžia iš tų skaudžių pavyzdžių siek-tiek pasimokė ir su meninin-kais pradėjo elgtis atsargiau ir švelniau. Gal tik prieš re-voliucijos jubiliejų.

Reikalauja panaikinti cenzūrą

Šių metų gegužės mėnesį Rusijos rašytojas Solženitsyn parašė atvirą laišką, prašyda-mas valdžios, kad jį panaikin-tų spaudos cenzūrą. Žinoma, Sovietų valdžia į jo prašymą nekrepė dėmesio. bet, kiek žinoma užsienyje, jo neištrė-mė į Sibirą. Dabar kitas rusų rašytojas, vardu Anarei Voz-nesensky, drjso eiti dar vieną žingsnį pirmyn. Pakviestas į New Yorką skaityti savo pė-zijos ir negavęs Sovietų lei-dimo išvažiuoti iš paršė

«Pravdos» laikraščiu laišką kaltindamas sovietų rašytojų draugijos valdybą melu. Mat draugijos valdyba paskebė, kad Voznesensky negaljs va-žiuoti, nes serga. Tuo tarpu tas tar amas ligonis skai é sa-vo kūrinius Rusijoje. ozne-sensky laiškas buvo atspaus-dintas Parvžiuje. Jis taip ra-šė: «Kam jie sako, kad aš sergu, o dabar kai jau vėlu važiuoti, jie sako kad aš jau važiuoju. Aš esu žmogus, tu-rjįs kūną ir kraują, o ne ko-kia nors marionetė, kurią ki-ti gali judinti, traukdami siū-lus. Tai nėra mano asmens, bet Sovietų literatūros klau-simas, josios prestižo klau-simas užsienyje. Kaip ilgai So-vietų rašytojų sąjunga vartos melo metodus? Mus supa me-las, ir apgavystės! Man yra gė-da priklysyti tai rašytojų są-jungai, kuriai priklauso tie žmonės».

Praėjus dviem savaitėm, A. Voznesansky škirto kitą špo-są. Kai vienas Maskvos tea-tras 20 kartų suvaidino jo veikalą «Priešingi Pasauliai», vienas ardistas pareiškė: «Jau 200 kartų Sovietų autoritetai bandė sustabdyti šį veikalą, o mes jau 200 kartų jį suvai-dinome». Publikai keliant li-džiausias ovacijas, scenoje pasirodė A. Voznesensky ir perskaitė šitokį eilėrašį:

«Jie atėmė iš mūsų gėdos (jausmą) taip, kaip gydytojas nupjau (na akląją žarną. Kaip gėdingai mes tylime arba murmam ir mikčiojam. Man gėda net tų dalykų, kuriuos aš pats esu parašęs».

Po šito įvykio Sovietų rašytojų sąjungos vadovybė pa-kvietė Voznesanskį pas save ir liepė jam atšaukti laišką. Bet jis dar kartą pakartojo savo kaltinimus ir nieko ne-a.šaukė. Sąjungos vadovybė, žinoma, jį tu jau pasmerkė ir ir grąsino pašalinti iš rašyto-jų sąjungos. Jei grąsinimas bus įvykdytas, niekas nebe-galės Rusijoje spausdinti jo veikalų. Bet kai kas spėja, kad Sovietų valdžia, ruošda-masi revoliucijos jubiliejui, ne-norės dar kartą atstumti nuo savės intelektualų, kurie nō-rom ar nenorom turės šlovia-ti esamąjį režimą. O kas ki-tas jį šlovins, jei gabūs rašy-tojai atsidurs už grotų?

Pavergtoji Lietuva

Ietuvoj Lietuvos Nemotė

Šią vasarą nemaža Amerikos ir Kanados lietuvių nuvyko Lietuvon. Kokie jų išpūdziai?

— Buvau Lietuvoj, bet Lietuvos nemačiau. Mačiau tik viešbutį, — pasiguodė vienas ką tik iš kelionės į Lietuvą grįžęs Amerikos lietuvis.

Kaikuriems geriau pasiseka. Susidaro galimybė ir su žmonėmis susitikti, ir šen ten toliau iš Vilniaus pavažiuoti, net Palangoj pabuvoti.

Vienas iš tokių laimingesniųjų grįžo su eile pastabų, ypač liečiančių jaunimą:

RUSIŠKAI GERIA IR KEIKIA...

— Surusėjimui Lietuvos jaunimas, apskritai imant, sąmoningai atsparus. Bet mažiausia du priklūs rusiškos «kultūros» požymiai regimai paplitę, kaip tik daugiausia jaunojo kartoj. Tai pernelyg dažnas «naudojimasis» rusiškais keiksmazodžiais ir degtinės gėrimas rusišku stilium — iš stiklinių, dideliais kiekiais ir pagreitintu tempu... Taip elgiasi alkstantieji kaip nors pasididžiuoti savo «vyriškumu».

JAUNI TUOKIASI

— Tuokiasi jauni. Vidutiniškai imant, vyrai apie 22 metų, merginos apie 20 metų amžiaus. Jau nemaža jaunų vyrų esą vedę rusaites: tos esančios lipšnesnės ir ta prasme veiklesnės už lietuvaites...

DAUG RUSŲ

— Palangoje rusų antplūdis tiesiog pritrenkiantis. Krinta į akį vasarvietėje neįprastas

kiekis gatvėse vaikščiojančių ginkluotų rusų kariškių.

JAUNIMAS BAŽNYČIOSE

— Vilniaus bažnyčiose gali pamatyti apie penktadalį susirinkusiųjų maždaug 20 metų amžiaus jaunimo: maždaug toks pat nuošimtis jaunimo, kaip ir iš viso gyventojų tarpe. Tai nepatvirtina sklindančios nuomonės, a ot kurios jaunimas jau mažiau tesilanko bažnyčiose, negu vyresnieji. Bažnyčios ypač esančios perpildytos per Kalėdas, Velykas ir... Vasario 16 d. «Marija, Marija» — populiariausia giesmė bažnyčiose. O «Lietuva brangi», visotinai tylu sutikimu, laikoma uždraustojo tautos himno pakaitalu.

(ELTA)

Kiek Beatsimena Nepriklausoma Lietuva

Viename Vilniuje paskelbta me straipsnyje yra atžymėtas įsidėmėtinas dabartinio Lietuvos gyvenimo faktas šiuo metu Lietuvoj esą apie pusantro milijono gyventojų ne vyresnių kaip 27 metų amžiaus.

Atseit, apie pusė dabartinių Lietuvos gyventojų yra gimę jau okupacijų laikais, taigi patys visiškai nėra pergyvenę nė vienos nepriklausomo Lietuvos gyvenimo dienos. Jų tarpe, žinoma, yra atitinkama dalis kūdikių ir mažamečių, kurie dar negali apie tokį dalyką nei informuotis, nei samprotauti. Bet yra gi ir atitinkamas kiekis vyresnių jaunų žmonių, kuriems dabar sueina iki 34-35 metų amžiaus. Jie nepriklausomybės metais pasiekė vos

7-8 metų amžiaus daugiausia. Tad visa ta gyventojų dalis (tarp 27-35 m. amžiaus) irgi patys iš nepriklausomos Lietuvos gyvenimo nieko sąmoningai neatsimena. Mažiau ar daugiau atsimena ir žino tik tie, kurie dabar jau vyresni kaip 35 metų amžiaus. Tokių tarpe dabar Lietuvoj yra apie pora-trejetas šimtų tūkstančių iš Rusijos atkeltų įvairaus pobūdžio kolonistų, kurie apie Lietuvą irgi jei ką žino, tai tik iš viens duotųjų instrukcijų. Tad iš savo patyrimo bei atsiminimo apie nepriklausomą Lietuvą vienaip ar kitaip žinančių, tarp sąmoningo amžiaus žmonių, Lietuvoj jau mažuma.

IŠ KUR ŽINO?

Jauniesiems pagrindiniai žinių šaltiniai apie nepriklausomąją Lietuvos gyvenimą yra trys: auklėtojai (mokyklos su komunistinėmis organizacijomis), spauda, tėvai bei kiti vyresnieji.

Pirmieji du šaltiniai (taip pat ir trečiojo dalis) apie nepriklausomybės metą, ties a,

kalba neretai ir nemažai. Bet vaizduoja jį tik kaip tamsybės, skurdo ir nelaimės — «iš naudotojiško buržuazijos viešpatavimo» laikus, Tėvai ar kiti bolševizmo karjera nesugundę vyresnieji, jei kitką atsimena, tai tik nedrausiai ir retokai apie tai teprasitaria jaunimui.

Todėl jaunimas, bent mokyklinio amžiaus jaunimas, kurio vieno yra beveik pusė milijono, yra pertvindytas vien tik labai neigiamais įtikinėjimais apie tuos tariamai «buržuazinius» laikus, Spaudos, mokytojų bei komjaunimo vadovų informacija, — te gu net ir nelabai įtikinamai, papūgiškai kartojama, — mokyklinio amžiaus jaunuolių daugumai atrodo autoritetingesnė, negu «atsilikusių» tėvų pažiūros... Tik vyresniojo amžiaus jaunimas (kitas pusmilijonis) pradėjęs praktikoje susidurti su dabartinės padėties ne tik žiedais, bet ir dygliais, vis dažniau ir dažniau ima kritiškai vertinti visus ligi tol turėtus informacijos šaltinius.

Jaunimas ima abejojti

Pastaruoju metu jau ir aikštėn prasiveržia abejojimai, argi viskas tiesa valdinių šaltinių pasakojimuose, ir argi viskas netiesa prasitarimuose, kurie juk patys kada gyveno kitokiose sąlygose... Atsiranda veržlumo savarankiškai paieškoti tiesos. Atsiranda domėjimosi nuo jaunimo akių ilgai slėpta bei tobalepiama ankstyvesniąja literatūra, iš svetur nugirstama informacija, veržimasi susipažinti su kitų kraštų gyvenimu, taip pat ir su kitur gyvenančiais, kitokias gyvenimo aplinkybes pažįstančiais tautiečiais, ypač jaunesniaisiais.

Tad priminimas, kad jau pusė Lietuvos gyventojų yra gimę-aukę rusų bolševikų valdymo laikais, kad jau didžioji sąmoningosios lietuvių kartos dalis nepažįsta kitokio gyvenimo, kaip tik rusų bolševikų padiktuotąjį, yra paremtas tik aklu aritmetiniu paskaičiavimu, kuris toli gražu neįrodo, kad sąmoningoji bei veiklioji lietuvių karta Lietuvoj jau būtų tokia pačia proporcija pavergta bolševikinės indoktrinacijos.

(ELTA)

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija: R. Joaquim Piza, 204 Tel. 31-2548

Raštinė: 15 de Novembro, 244 4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Šeštadienį, 1967 metų rugpjūčio 19 dieną, Kaune, vienoj Laisvės Alėjoj krautuvelyje pasirodė kosmetikos ir įvairių kitokios rūšies prekių atėjusių iš Lenkijos. Jau prieš tą krautuvelyje atidarant, prie durų stovėjo ilga moterų eilė. O kai tą krautuvelyje atidarė, per trejetą valandų tu prekių buvę parduota už apie tris tūkstančius rublių...

(ELTA)

Šviesos Šešėliai Tamsoje

FALJETONAS

JERONIMAS IGNATONIS

(tęsinys)

«Matai, dabar užėjo tokia mada — aplankyti savo gimtines. Paskum iš to pradeda sau pragyvenimą kurti. Rašo apie nesamą pažangą paliktoje tėvynėje, apie puikius dulketus kelius ir kareiviniškai statomus namus. Paskum kyla ginčai ir iš to išeina ir vieniems ir kitiems gerai. Yra kas rašyti. Tikriausia ir tamsos Snukis išvyko pasižvalgyti, kaip gyvena dabar jo gimtinėje šunes. O gal jis nori užmegzti be sąryšio kultūrinis ryšius. Tik pamanyk, kiek metų išgyventi ir nieko nesusižinoti!»

Kitas vėl panašus laiškas:

«Kadangi tamstos Snukis kilimo iš rytų, tenai jis ir išvyko. Aš mačiau, kaip jis vaikštinėjo su agentais iš kraštų už geležinės uždangos».

Trečias dar tikriau užtikrina:

«Mačiau, tamstos Snukis įlipo į lėkuvą ir išskrido už geležinės uždangos. Matyt, jam čia karšta pasidarė. Jis neištiki: as šiam kraštui. Čia loja, o į rytus žiūri. Ir gerai padarė. Kad visi šunes, kurie čia loja, o į rytus žiūri, išvyktų, šiame krašte kitas gyvenimas prasidėtų. Be šunų!»

Šeiminkė jau pavargo. Praplėšia laišką ir žiūri, ar trumpas, ar daug prirašyta. Tuos, kuriuose daug filosofijos prirašyta, meta į šiukšlių dėžę neskaitčius, o kuriuose tik keli žodžiai, duoda man paskaityti. Vienas taip ir užkliuvo. Jis rašo aiškiai:

«Aš žinau. Duok man tūkstantį dolerių, pasakysiu!»

Šeiminkė kapt už sijono kišenių ir išspraginė savo pilkasias akis:

— Še, imk ir duok. Tegutik pasako, ką jis žino!

— O jei jis, tūkstantį dole-

rių gavęs, pasakys «nemačiau», kas tada!

Šeiminkė ir vėl sukrito. Jos reti parudavę dantys pradėjo kadalūotis atviroje burnoje. O plukų akių žvilgenis vėl pro langą išniro.

Dar perskaičiau keliolika laiškų, ir visi panašaus turinio. Tik vienas ir mane sukrėtė. Tiesiai taikomas man. Trumpai ir aiškiai paklausė:

«Kiek šunų įsiliepė?»

Taip ir pakvipo šunų kvapas iš visų laiškų.

— Apie Snukį taip nieko ir nesužinojome! — atsidūsta šeiminkė.

— Nieko, — atsakau ir jau čiu, kad man dviejų mėnesių nuoma už butuką taip švilpt ir išgaravo. Ir visos mano pastangos velniop.

— Aš dar pagalvosiu! — su simašto šeiminkė. Tas reiškia, kad ji mano patarnavimu daugiau nepasinaudos.

O vistiek ši istorija dar tuo nepasibaigė. Kitą dieną ji pakrypo mano pusėn. Iš už pusantro bloko girdžiu šunų

triukšmą. Loja, cypia, staugia.

— Tikriausia Snukis grįžol — ir šeiminkė kelia dabar sutiktuves! — galvoju ir skubu. Ir ką aš matau. Šeiminkė, persisvarinusi per langą, mostaguoja rankomis ir šaukia mane:

— Greičiau eikš čia!

Lipdamas laiptais girdžiu šunų nerimą. Jaučiu, kad vėl kažkas niaukstosi aplink mane. Ir kai pradaro šeiminkė man duris, iš karto lyg ir išsigandau. Salone pusraciū susėdusių dešimts poniūčių ir lygiai tiek pat Chow-Chow kilmės šunų.

— Ir ką aš dabar turiu daryti? Aš negaliu atrinkti, kuris yra mano Snukis! — bevėik verkdama skėryčiojasi šeiminkė.

— Snukis! — šuktelėjau visiems šunims. Ir kuris pirmas atsisuks į mane, tas ir bus tikrasis šeiminkės Snukis. Bet gi visi kaip vienas sužiūro į mane ir pradėjo uodega visginti lygiai taip pat, kaip ir Snukis darydavo.

— Taigis, ir aš mėginau

taip atkirti, ir kaires ausis apžiūrėjau, visų įkirptos taip kaip ir mano Snukio, visų kudlos pauodegyje, kaip ir mano Snukio, ir kaip aš galiu dabar sužinoti, kuris mano Snukis. Visos reikalauja po du tūkstačius dolerių. Paimčiau visus, bet dešimts tūkstančių dolerių! O tikrojo Snukio galiu jų tarpe nerasti, — verkšlena šeiminkė.

— Ponas, kaip bus? — Aš atvedžiau šunį, kokį jūs aprašėte. Tad man priklauso 2.000 dolerių. Prašau! — pašoko viena iš ponių. O paskum ir visos iš eilės. Ir visos to paties reikalauja.

— Aš sakiau, kad aš tik vieną Snukį turėjau, bet ne dešimts. Tik vienas iš jų gali būti mano Snukis, bet ne visi dešimts! — skėričiojasi šeiminkė ir išverktomis akimis slankioja šunų nugaromis, tikėdamasi užkliūti už teplauko, už kurio laikydama Snukiui papildvę kasydavo.

(Bus daugiau)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 7,00 visoje P. Amerikoje GARBÉS PRENUMERATA N Cr. \$ 25 00. GARBÉS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 50 00 Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 10 15 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 10,00 paskutiniajame N Cr. \$ 5,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 2.50 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo nuožūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Stovyklinė Rugiapjute Vainikuojant

ATGAIVA JAUNATVIŠKAM, KULTŪRINIAM, KŪRYBINIAM IR BENDRUOMENINIAM GYVENIMUI

STASYS YLA

Besirengiant Pietų Amerikos jaunimo stovyklai, verta susipažinti su tame straipsnyje išdėstomu patyrimu. Jis tilpo «Draugo» kultūriniam priede ugpiūčio 5 d.

Didysis vasaros darbas, kurį galima lyginti su rugiapjute, yra mūsų jaunimo stovyklavimas. Jie trunka nuo birželio pabaigos ligi rugsėjo pradžios. Šiuo metu stovyklavimai yra įpusėti, jeigu ne persivėrę į atbaigą. Iš penkių jaunimo stovyklų Dainavoje, keturios jau yra baigusios savo darbą. Kitose vietoje vėse jaunimo stovyklos dar vyksta arba bus pradėtos. Iš dalies jau galima kalbėti apie šių metų «derlių» ir apskritai pasvarstyti, ką šis vasarinis jaunimo «judėjimas» reiškia mūsų kultūriniam ir apskritai lietuviškajame gyvenime.

Stovyklavimas yra genialus atradimas mūsų buityje, kada esame pasiskirstę salelėmis svetimoje ir ankštoje miestų atmosferoje. Stovyklavietės pasidaro oazės, iš kurių tryksta atgaiva jaunatviškam, kultūriniam, kūrybiniam bendruomeniniam gyvenimui. Anksčiau stovyklavimas buvo žinomas tik skautams, o nūn jis išplėstas į visą lietuviškąją jaunimą, pradėdant nuo septynmečio vaiko ligi studento. Nebėra jaunimo organizacijų, kurios stovyklų neruošytų. Turime tris vienuolikas — marijonų, pranciškonų ir Putnamo seselių (anksčiau ir jėzuitų), kurios tokias stovyklas kasmet ruošia.

Su šiuo atradimu esame toli pralenkę lordo Baden Powellio karinių lauko stovyklų pritaikymus skautijai. Net lietuviškoji mūsų skautija «nuto lo» nuo tarptautinių stovyklavimo metodų, praplėsdama juos liuanistiniais ir kai kuriais pedagoginiais atradimais.

Tobuliausią stovyklinį metodą yra atradusios — per eilę metų sukūrusios — ir vis dar jį tobulina Putnamo seselės, šios šimet užbaigė jau 24-tąją stovyklą Putname ir herods 11-tąją Dainavoje. Pro graminiu — mokomuoju atžvilgiu jos suvedė draugėn

žodį, dainą, sportą, šokį, žaidimą, ir kt. Ugdomuoju atžvilgiu skatina tvarkingumą, švartą, punktualumą, patarnavimus ir visa tai virsta «punktų» rinkimu. Bendruomeniniam ugdymui stovyklautojos paskirstomos grupėmis pagal amžių ir dešimtukų būrelius, kurie renka kas savaitę savo vadovę; šešetas vyresnių mergaičių įrankiamos į stovyklinę organizaciją «pagalbininku» titulu su viena visų renkama stovyklos seniūne. Geriausios būrelių ir asmeninės pastangos bei darbai vainikuojami premijomis, visa stovykla užbaigiama sutelktine parodomąja programa suvažiavusiems tėvams ir visuomenei. Visa tai stovyklavimą padaro žaismingu darbu, iššaukiančiu įvairiopa paties jaunimo iniciatyvą.

Jaunimas, grįžęs iš tokių stovyklų namo, keletą mėnesių jaučiasi lyg pakeltas aukščiau, atsinaujinęs savo nuotaišomis, prisikaupęs dainų, pasakų, vaidybinių vaidų, at radęs savo interesus kuriai nors meno sričiai, pasijutęs pripažintas savo stovyklaujančios bendruomenės išskirtiniu elgesiu ir kai kuriais pranašesniais sugebėjimais sporte, vaidyboje, dailiame skaityme ar deklamavime, išrinktas būrello vadu ar vadove. Savęs realizavimas, draugų pripažinimas, naujų draugysčių suradimas yra tokios jautrios problemos jaunimo amžiuje ir atrodo, jos negali rasti sprendimo svetimoje mokykloje ar mažoje lietuviškoje kolonijoje.

Jeigu daugelis stovyklaujančio jaunimo per keletą metų nejučiomis pasijunta tokiu požiūriu stovs toj padioj plotmėj, kaip vyresni broliai ar tėvai, tai taip pat tą vasarinių stovyklų ir jų veikmės dėka. Šeima, pati viena, nepajęgtų, nors ir geriausiomis pasiūgomis, pasiekti tų rezultatų. Daugeliui šeimų šito nereikia įrodinėti.

Jos akivaizdžiai mato savo bręstančiuose vaikuose gerus stovyklavimo vaisius. Tačiau tėvai lygiai jautriai stebi kiekvienais metais grįžtančius iš stovyklų savo jaunuosius ir gali pasakyti, kurių metu stovykla buvo sėkminga ir vaisinga, o kuri tik pusėtinai.

Gerų stovyklų organizavimu ir vadovavimu, aišku, suinteresuotos tiek organizacijos, tiek institucijos. Tačiau nei tėvai, nei plačioji visuomenė kartais neįsivaizduoja, kokių sunkumų, ruošdami stovyklas, tu į jų organizatoriai. Ne visuomet pavyksta gauti norimų gerų vadovų, nes ir šie ne visuomet gali savimi ir savo laiku disponuoti. Kartais trūksta lėšų apmokėti geriams vadovams, kad būtų galima juos išimti iš kito apmokamo jų darbo. Tų gerų, kvalifikuotų, talentingų, patyrusių vadovų skaičius vis dėl to yra ribotas. Kiti dar bręsta ir yra truputį per jauni, dėl to prie jų reikalingas prišamdomas ar priprašomas vyresnis pedagogas ar tėvas bei motina. Galima nesunkiai pastebėti, kuri organizacija ar institucija iš anksto, bent pusmetį, pradeda stovyklas planuoti ir vadovus «medžioti» bei programas organizuoti.

Šių metų asmeninis patyrimas trijose jaunimo stovyklose Dainavoje leidžia daryti labai džiugias išvadas apie stovyklų organizatorius ir patį mūsų jaunimą. Mūsų jaunimas didžioje daugumoje turi labai gero jaunimo lygį, tik reikia jam duoti progą tai atskleisti. Jis turi didžiavasiškumo, didelės iniciatyvos, įvairių interesų ir didelio dėmesio įvairiomis braudžiomis problemom. Vyresniųjų moksleivių ateitininkų stovykloje Dainavoje geriausi kalbėtojai šimet pasijuto lyg universitetinėje auditorijoje. Jaunimo laikysena įvairiais stovykliniais momentais buvo ori ir brandi.

Jei stovyklautojai šimet paršivė įvairių premijų, tai verta būtų pagalvoti apie premijas stovyklų organizatoriams ir pranašesniems stovyklų vadovams. Jei rašančiam tektų premijų komisijoj dalyvauti, tai iš Dainavos stovyklų organizatorių siūlyčiau premijuoti Moksleivių ateitininkų centro valdybą, kuri nepaprastu kruopštumu ruošėsi ir paruošė dvi stovyklas. Iš vadovų siūlyčiau dvi mergaites, kurių viena — Elenutė Bradūnaitė nuostabiai kūrybiškai organizavo vakarines programas pustrėčioje stovykloje Dainavoj, be to, Vasagos ir Kenne

Kardinolas A. Samoré sveikina mūsų jaunimą

Dainavoje stovyklavusieji moksleiviai ateitininkai pasiuntė naujam kardinolui Antonio Samoré savo sveikinimus su pora šimtų gražiai įpavidalintų parašų. Savo rašte jie prisiminė, kad Lietuva tik praeityje turėjo savų kardinolų, o dabar jie norėtų vadinti jį savuoju kardinolu, nes jis buvęs šešetą metų Lietuvoje ir visą laiką būdamas arti šv. Tėvo, rodo didelį palankumą lietuviams ir jiems įvairiopa būdu padeda.

Kardinolas Samoré, šiuo metu pavaduojąs Vatikaną valstybės sekretorių, atsakė ateitininkams liepos 15 d. raštu lietuvių kalba šiuo laišku, vertu dėmesio ir visam lietuviškajam jaunimui.

Vatikanas, 15. VII. 1967.

Mieli jaunieji Ateitininkai,

su susijaudinimu perskačiau Jūsų kilnų, pilną lietuviškos šilumos laišką, mano pakėlimo į kardinolus progą. Jis iššaukė prieš mano akis daug šviesių prisimintimų, išgyventų įvykių prieš daugelį metų Jūsų gražioje Tėvynėje, kurie niekada neįsibėsta mano mintyse ir širdyje. Meldžiu Visagali, kad Jis globotų Jūsų Tautą sunkumuose, išlaikytų savitą, religingą ištaurią kaip ligi šiol. Kad Jai suteiktų ta, kas sudaro kiekvieno žmogaus, kaip individo kiekvienos bendruomenės — kaip tautos, brangiausiąjį turta — laisvę.

Su dėkingumu priimu Jūsų

bunk Porto ateitininkų stovyklose, ir Salvinija Gedvilaitė — dviejų Dainavos stovyklų, Vasagos, Montrealio ir Kennebunk ortos stovyklų viena iš sėkmingiausių vadovių. Pirmoji yra išėjusi Putnamo seselių ir ateitininkų stovyklų mokyklą nuo pat jauniausių metų, antroji — tik ateitininku. Iš stovyklinio metodo kūrėjų premijučiau pirmą eilėn Putnamo seselės, kurios kitą metų ruoš jubiliejinę 25 metų stovyklą savo sodyboje.

Prisimenu premijas ne materialine prasme. Visuomenė, Lietuvių Bendruomenė ar atitinkamos organizacijos bei Federacijos galėtų rasti kitų formų įvertinti kūrybinę iniciatyvą, herojišką auką ir šioje tautinio, kultūrinio, pedagoginio drabo srityje.

pageidavimą būti vadinamas «lietuvių kardinolas». Stengiuosi pateisinti šį titulą didesniu prielankumu, naujais darbais. Mano gimtiniame miestely Bardi jau senai ryšio Apeninų kalnų didingoje aplinkoje lietuviškas kryžius, iškalbingai liūdydamas praeiviams Jūsų Tautos religingumą. Gi Jaunimo Namuose išpūdinga Lietuvos salė su savo freskomis, žemėlapiams, baldais ir kt. kalba apie Lietuvos didingą praeitį, jos kultūrą, jos meną. Aušros Vartų koplytėlė su Gailėtingumo Motina kviečia vietinių gyventojus ir turistus maldai bei susikaupimui. Tai tik pradžia. Tikiuosi su Dievo ir lietuvių pagalba padaryti ką nors tokio ypatingo čia Romoje, krikščionybės centre. Jūsų pasitikėjimas dedamas į mano asmenį nebus apvilts. Kaip tikiuosi kad ir Jūs su savo jaunatvišku entuziazmu paremsite mano gerus norus.

Būkite ištikimi savo kilniems idealams, paklusnūs savo dvasios varams, verti savo brolių ir sesių Tėvynėje. Mylėkite savo gražiąją senutę kalbą, nesigėdinkite savo varuo, didžiukitės esą lietuvių, puoselėkite meilę savo tėvų tikėjimui ir žemei, aplaistytai šventųjų ir kankinių krauju. Tik tokiu būdu nusipelnysite Dievo palaimos ir žmonių pagarbos. Ir neužmirškite savo maldose Jūsų kardinolo romoje.

Nuoširdžiai dėkodamas ir laimindamas Jūsų Kristuje

(Kard. Antonio Samoré)

DAIL. K. ŠIMONIUI 80 METŲ

Kaune tebegyvenąs dail. K. Šimonis rugpiūčio 25 sulaukė 80 m. Sukakties progą rengia si savo darbų parodai ir dirba prie naujo kūrinio, apie kurį pasakė: — Nė nežinau, kaip pavadinsiu. Gal arhitektūros simfonija, o gal vaidą višys gaaktikos šviesos... Be to, sako, rengias naują atsiminimų knygą vardu «Pra rausus dulkes». Knyga prasi-dėsianti dailininko tėvo pasakojimu apie 1863 metų sukilėlius Šimonių girioje. Prieš aštuonerius metus Vilniuje buvo išleista pirmoji K. Šimonio atsiminimų knyga «Gyvenimo nuotrūpos».

(ELTA)

Pilvo voratinkliai — kai nėra ko valgyti komunistų rojuje.

A. Lietuvių Tarybos Pranešimas

1968 m. vasaro 16 d. suka-
ka 50 metų nuo mūsų tėvų
žemės — Lietuvos valstybės
atkūrimo. Tą dieną caristinės
Rusijos virš šimtas metų pa-
vergta Lietuva, Lietuvos Ta-
rybos nutarimu Vilniuje pasi-
sakė visam pasauliui kad no-
ri būti laisva, nepriklausoma
respublika su sostine Vilniu-
mi. Ji buvo pripažinta de ju-
re JAV, Sovietų Sąjungos ir
kitų pasaulio galybių, kaip
laisva, nepriklausoma respu-
blika pasaulio tautų šeimoje
ir turėjo pilnas diplomatinės
atstovybes.

1940 m. birželio 15 d. lais-
vai bei kūrybingai besitvar-
kanti Lietuva buvo Sovietų
Sąjungos, sulaužius nepuoli-
mo ir savitarpinės pagalbos
sutartis, okupuota kariėmis
pajėgomis ir iki šios dienos
laikoma bolševikinėje rep-
blėse.

Mūsų šalies vyriausybė Lie-
tuvos okupacijos nepripažis-
ta ir dėl to mes amerikiečiai
lietuviai turime būti dėkingi
savo vyriausybei, ir mūsų pa-
reiga ryškinti okupanto nusik-
altimus lietuvių tautai ir rei-
kalauti Lietuvai laisvės.

Iskilmingiau Minėti

Minint 50 metų Lie-
tuvos atstatymo sukaktį mūsų parei-
ga laisvoje Amerikoje kuo iš-
kilmingiausiai ir įspūdingiausiai
ją paminėti kaip pat pa-
brėžti, kad mūsų bočių kraš-
tas tebelaikomas vergijoje,
mes trokštame ir kovojame
dėl Lietuvos laisvės, būdami
ištikimi ir solidarūs Amerikos
santvarkai.

Kreipiamės į Jus prašyda-
mi ir ragindami dabar ruošti
ir sudarinėti planus, kaip ge-
riausiai ir iškilmingiausiai vie-
tinės kolonijose tą sukaktį
paminėti.

A. Jei 1968 m. Lietuva bū-
tų laisva ir nepriklausoma
valstybė, tai tada minėtumėm
su dideliu entuziazmu jos 50
metų sukaktį.

B. Tokios sukakties nėra,
bet mes prialome visam pa-
sauliui pareikšti, kad Lietuva
tebelaikoma vergijoje ir, kad
mes kiekviena proga kovojame
ir kovosime dėl Lietuvos
laisvės. Todėl labai svarbu
kuo įspūdingiausiai Lietuvos
laisvės reikalą pristatyti ame-
rikiečiams. Netrukus prisijūsi-
me medžiagos, kurią galėsi-
te pavartoti brazilų spaudai
ir savo kalbose bei bendraj
dėstant ir iškeltiant Lietuvos
reikalą, sudarant viešą opini-
ją svetimtaučiams politikams
organizacijoms, draugams ir
pažįstamiems.

Pasto Zenklas

Amerikos Lietuvių Taryba
daro visas pastangas JAV vy-
riausybėje ir kongrese, kad
ta proga būtų stipriai iškeltas
Lietuvos išlaisvinimo klausimas.
ALT didžiausias uždavi-
nys šiuo metu yra gauti suti-
kumą, kad būtų išleistas JAV
pašto ženklas Lietuvai pa-

gerbti. Pašto ženklo išgavi-
mas yra nepaprastai sunkus
reikalas, kadaigi tūkstančiai
yra prašymų, o kasmet duo-
dama tik 15 leidimų. Esame
jau pasiekę, kad Pašto depar-
tamentas tą mūsų prašymą į-
traukė į sprendžiamąjį posė-
džio darbotvarkę. Apie tai
vėliau painformuosime visus.

Draugai Kliūdo

Nemalonu yra pranešti kad
mūsų draugiškų Baltijos tau-
tų atstovai daro žygius, kad
lietuviai tokie ženklai negau-
tų. Sužinoję, kad lietuviai už-
vedė akciją dėl savo pašto
ženklų, latviai pradėjo akci-
ją už bendrą Baltijos tautų
pašto ženklą. Mes praneša-
me ir įspėjame, kad lietuviai
tokio jų žygo dėl Baltijos
tautų ženklo neparemtų ir
ant jokio rašto ar rezoliuci-
jos nepasirašytų savo koloni-
jose. Latviai ir estai paskirai
jau anksčiau prašė savo kraš-
tams tokio pašto ženklo, bet
nė vieni negavo. Atrodo jie
nenori, kad būtų ir Lietuvos
pašto ženklas. Kitas svarbus
politinis punktas — Baltijos
valstybių federacijos, kaip to-
kios, nėra. Baltijos valstybės
nėra politinė sudėtis, nei są-
junga. Lietuviai išlaisvinimo
darbuose iš managumo vis
prijungdavo savo kaimynus
latvius ir estus, pavadinami
visas tris tautas Baltijos vals-
tybėmis. Bet yra latvių nesą-
monė, jei jie šiandien mėgi-
na padaryti uniją, kurios nėra.
Šitokia akcija gali nepa-
lankiai atsilygti amerikiečiams
valdžoje ir pakenkti mūsų
laisvinimo darbams. Lietuviai
neturi leisti latviams įvelti
juos į politinį manevrą. Pra-
šome šią žinią pranešti lietu-
viams jūsų miestuose ir kolo-
nijose kad jie nebūtų nekalti-
tai įtraukti į šią akciją prieš
savo tautą, pasirašydami ant
latvių peticijos. Parėmimas ir
pasirašymas už jų vedamą ak-
ciją, dabar būtų ne tik Ame-
rikos Lietuvių Tarybos darbo
sukompromitavimas, bet ir vi-
sų lietuvių apvyllimas.

Kongresas

1. 68 m. birželio 28, 29 ir 30
d.d. ALT'as rengia didingą A-
merikos Lietuvių Kongresą
Washington, D.C., Shoreham
Hotel. Jo darbotvarkė bus
paskelbta vėliau, paaiškinus
kai kurioms mums svarbioms
aplinkybėms. Gavus pašto žen-
klą vasario 16 d. proga kon-
greso rengimo planas gali pa-

KURŠIUS - PIRMAS MOKYTOJAS IR GYDYTOJAS NEW YORKE

LIETUVŲ 300 M. SENIMO DISERTACIJĄ IŠLEIDŽIA
LIETUVIŲ GYDYTOJŲ SĄJUNGA

Poros savaidžių laikotarpyje
Chicagoje iš spaudos išeis-
retu įdomumo veikalas - pirmo-
j) lietuvių gydytojo JAV-
se disertacija. Veikalą leidžia
Lietuvių gydytojų sąjunga, ku-
riai vadovauja pirm. dr. St.
Budrys. Sąjunga tą daro mi-
nėdama savo dešimtmečio su-
kaktį, Leidinį tikimasi turėti
Lietuvių gydytojų suvažiavi-
me, įvykstančiame rugs. 2-3
d. Clevelande.

Nustatyta išspausdinti kny-
gos 1500 egzempliorių ir pa-
skleisti JAV ir Europos moks-
lo įstaigose. Veikalas bus
apie 40 pusl. Tai to pirmojo

mokytojo ir gydytojo New
Yorke lietuvių Aleksandro Ka-
rolio Kuršio (Curtius) diserta-
cija. Leideno universitete Olan-
dijoje, pa ašyta 1862 metais.
Jos tekstai visame pasaulyje
tėra surasti tik du: Leidene
ir Londone, Dr. Vaclovo Pa-
procko rūpesčiu buvo gauta
tos disertacijos kopija. Diser-
tacija — apie inkstų ir pū-
slės akmenis.

LIETUVIS — PIRMASIS AMERIKOS DIDMIESČIO SMIETĖJAS

Savo paruoštoje tai knygai
įžangoje dr. Paprockas paży-

sikeisti. Tada kongreso įspū-
dingos iškilmės su Amerikos
vyriausybės atstovais ir poli-
tikais veikėjais bus daromos
mūsų šalies sostinėje 1968 m.
vasario 16 d., nes Washing-
ton, D.C., yra viso pasaulio
politinių problemų sprendimo
centras, tad ir šiuo Lietuvai
istoriniu momentu tenka tą
proga panaudoti. Į Gabeš
Komitetą bus kviečiami aukš-
ti Amerikos valdininkai, pa-
našiai, kaip 1964 m. kongre-
se, kada žymūs amerikiečiai
parėmė mus, dalyvaudami Gar-
bės Komitete.

Visų skyrių ir organizacijų
ypatingai prašome suaktyvinti
šiuo svarbiu momentu sa-
vo veiklą ir dėti visas pas-
tangas 50 metų Lietuvos ne-

priklausomybės proga sutelkti
kaip galima didesnes su-
mas Lietuvos laisvinimo rei-
kams ir siųsti į Amerikos
Lietuvių Tarybos centrą, Lie-
tuvos laisvės kovai paremti.

Mes turime viešai ir tvir-
tai parodyti Amerikai ir lais-
vajam pasauliui, kad Lietuva
gyva, tik okupanto pavergta
ir šaukiasi laisvės. Mes kaip
lietuvių kilmės amerikiečiai
turime eiti į pagalbą paverg-
tam tėvų kraštui ir reikalau-
ti okupacijos panaikinimo.

Laisvės Lietuvai! Visi į ben-
drą darbą dėl pavergtos Lie-
tuvos garbės ir išlaisvinimo!

Antanas J. Rudis,

Amerikos Lietuvių Tarybos
pirmininkas

mi, kad dr. Kuršius buvo pi-
masis mokytojas pirmosios
aukštesnės mokyklos New
Yorke (tada vadintame New
Amsterdame) ir jis laikomas
pirmu žymesniu gydytoju ta-
me mieste. New Yorkas turė-
jo gydytoju ir anksčiau, bet
lietuvis Kuršius juos visus
pralenkė savo išsimokslini-
mu: jis buvo pedagogas, gy-
dytojas, gamtininkas, teologas
ir teisininkas. Jis yra lankęs
kelis universitetus. Jau 1852
m. jis įstojo į Leipzigo uni-
versitetą, turėdamas teologi-
jos doktoratą ir teisių licen-
ciją. Vėliau jis dirbo kaip
lietuvių kalbos dėstytojas. Gi
1859 m. jis išvyko į Ameriką
kaip patyręs mokytojas, Tu-
pat metų bal. 10 d. West In-
dia bendrovė su juo pasirašė
sutartį, pakviesdama jį pir-
muoju vedėju naujai įsteigtos
lotyniškos (aukštesnės) moky-
klos New Yorke. Atlyginimo
jam sutarta 500 florinų.

Kuršius tada turėdamas 35
m. amžiaus, nevedęs, 1859 m.
laivu Bever atplaukė į New
Yorką per 2 mėnesius. Miesto
valdyba jam dar pažadėjo,
kad nuokiekvieno mokinio jis
dar gaus po 6 florinus kiek-
vieną metų ketvirtį. Taip pat
jam suteikta teisė praktikuoti
mediciną.

JO DISERTACIJA PRIEŠ

300 METŲ

Dr. Kuršio, matyt, būtų reli-
gingo žmogaus, kad jis savo
disertaciją pradeda posakiu,
jog jo studijinis darbas atsi-
randa, tvarkant Aukščiausia-
jai Dievybei. Disertacijos į-
žangoje pažymi, kad mūsų
pasaulis grubus, jis toks yra
dėl «pirmųjų tėvų priešini-
mo si Kūrėjo potvarkiams».

Įdomu, kad jis jau prieš 300
metų iškėlė svarbių medicini-
nių tiesų, pasisakydamas
prieš skrandžio perkrovimą,
prieš persigėrimą ir prisikim-
šimą, prieš sėdimą gyvenimo
būdą, nepanaudojant reikiamos
mankštos.

Bet jo disertacijoje atsispin-
di ir anų laikų nepakankamas
patyrimas, kai jo siūlom inkstų
ar pūslės akmenų šalinimui
panaudoti «vėžių akis», simta-
kųjo peleus ir kitus dalykus.

ISTORIKŲ IR KALBININKŲ

TALKA

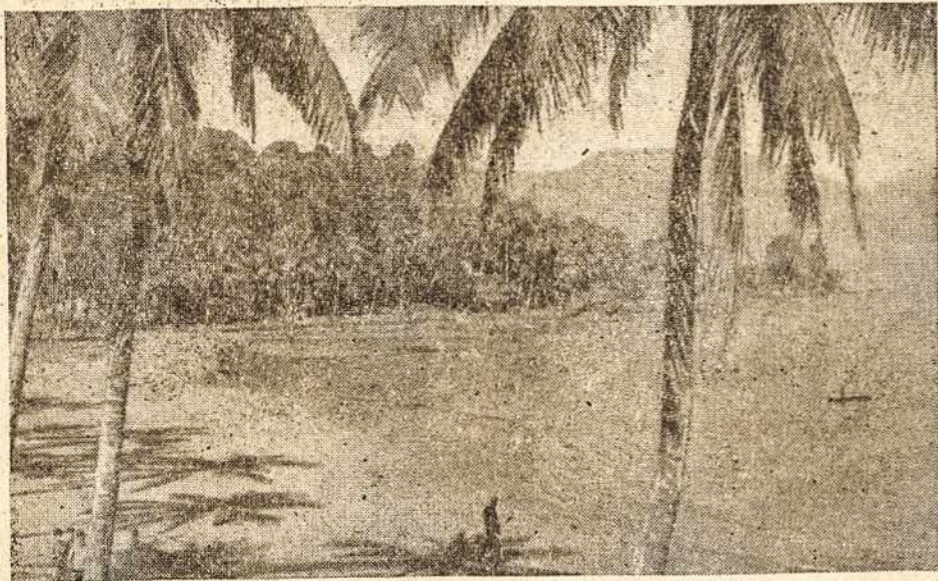
Dr. Kuršiaus disertacija lei-
džiama originalia lotynų kal-
ba. Lietuvių ir anglų vertimai
irgi buvo duoti, juos parūpi-
no kun. A. Tamošaitis, SJ.
Lietuvių kalbos tekstą peržiū-
rėjo kalbininkas L. Dambriū-
nas, o anglų kalbos vertimą
— sesuo dr. Agnesina, kazi-
mierietė.

Didelis nuopelnas yra dr.
St. Budrio vadovaujamos są-
jungos, kad ji parūpino šį do-
mų leidinį. Juk šią Kuršio di-
sertaciją nuo Mažvydo kate-
kizmo skiria tik 115 metų.
Apie šį leidinį laikraštini-
kai buvo plačiau painformuo-
ti dr. Mildos ir dr. Stasio Bu-
drių namuose, prie lietuviš-
kų jaukių vaišių.

J. Pe.

Castro dovanos Brazilijai.

Vienas iš gražiujų Ilha Bela vaizdų.

Pagarba Vyresniesiems

Lietuvoje tiek ūkininko, tiek miestelėno šeimose vyravo natūralus žmoniškumo pareiškimas — artimo užjautimas, seno žmogaus gerbimas, dėkingumas. Dar ne taip senai buvo paprotys bučiuoti ranką. Vaikai bučiuodavo tėvams ir vyresniesiems reikšdami pagarbą ir padėką. Kunigas buvo ypatingai gerbiamas, jam bučiavo ranką ne tik jaun, bet ir seni žmonės. Vaikai iš pat mažens buvo pratinami rodyti pagarbą vyresniesiems, o labiausiai senam žmogui, nežiūrint kas jis bebūtų.

Pas mano tėvus dažnai ateidavo dėdė Silvestras. Mes jį vadino dėde, nors ir nebuvo giminė. Aš neprisimenu, koks buvo jo užsieni. Bet jis atvežė mums kartas žuvis, kartais medinių šaukštų, ar naujai surištą beržinę šluotą. Kai dėdė ateidavo, mes vaikai turėdavome eiti jį pasveikinti ir ranką pabučiuoti.

Mano vyresnysis brolis jau buvo pradėjęs lankyti gimnaziją, bet ir jis nuo šios pareigos nebuvo atleistas. Turiu prisipažinti, kad ši ceremonija mums nelabai patiko, nes dėdės Silvestro rankos kvėpėjo «makorka», pirštai parudę, o po nosim visada kabojo lašas. Už tai pamatę ateinant dėdę — lėkdavome slėptis. Bet, kaip tyčia, mamytė visada dėdę pavaišindavo sausu sūriu. O mes taip mėgom tą sūrį! Ir taip, savo noru, atėdavome pasveikinti dėdę ir pasmaguriantį džiovintu sūriu.

Mandagumo ir pagarbos mu mokė tėvai, mokė kunigai (ypač ruošiant pirmos komunijos), taip pat ir mokytojai. Prisimenu vieną kartą, kai tėvai buvo kažkur išvažiavę, į mūsų namus užsuko kunigas. Tuo tarpu aš su jaunesne seseria valgėme silkes. Įėjęs kunigėlis pagar-

bino Kristų ir stovį, lyg kažko laukia. O mes, tokio netikėtumo priblokštos, sėdim pirštus sumerkusios į lėkštę, galvas nuleidusios ir nė «murmur». Po keletos tylos minučių išgirdome grausmingą svečio balsą: «Mergučės, ar aš jus taip mokiau? Ar nemo kate nė pasisveikinti?» Žinoma, mes greitai išsirengėme iš užstalės ir su silkėtomis rankomis griebėme bučiuoti kunigėlio ranką.

Lietuviškoje šeimoje pagarbos jausmas buvo ugdomas ir perduodamas iš kartos į kartą. Kai stebiu dabartinę šeimą — aš pasigendu ne rankos bučiavimo, bet to papras to pagarbumo tėvams, seneliams ir vyresniesiems. Rankos bučiuoti jau nereikia. Ir gerai! Nes higienos sumetimais rankos jau nebučiuojamos. Bet šiandieną yra visokių kitokių būdų išreikšti pagarbą ir dėkingumą. Tačiau, ar dabartiniams tėvams tas klausimas rūpi? Ar iš tikrųjų, pagarbos ugdymas yra jau atgyvenęs? Daug daugiau dėmesio kreipiamasi į vaiko išorę, kad vaikas gražiai atrodytų o kad jo charakteris blogas, tai nesvarbu... Šių dienų šeima dažniausiai vaikus tik augina, bet neauklėja. Au ganč o vaiko problemos taip pat nerūpi. Charakterio tobulinimas — nemoderniška, vaikas pats turi išmokyti atskirti, kas gera, kas bloga, bet pagalbavime, kaip vaikas gali išmokyti žmoniškumo dorybių be tėvų pagalbos? Juk toje aplinkoje, kur mus likimas čia atnešė ir kur mūsų vaikai auga, tiek daug yra nesiskaitymo su tėvais ir bet kokio autoriteto neigimo, net apleikimo. Šios neigiamybės skver-

biai ir į lietuviško vaikučio širdelę, juo labiau, jei jo širdelė tuščia.

Turiu pasidžiaugti, kad, nežiūrint blogos aplinkos, yra jaunų lietuviškų šeimų, kur labai gražiai auklėja vaikus. Kiekvienam krinta į akis: jie drausmingi, ir mandagūs ir be to švariai gražiai aprenęti. Kai kurie iš jų jau lanko gimnaziją, bet ir tų elgesys nei tėvams, nei mokytojams nekelia jokių rūpesčių. Normaliose šeimose tėvai jaučia ir neša atsakomybę už vaikų elgesį.

Be abejo, kiekvienai jaunai šeimai prieš akis daug problemų. Pagarbos ugdymas, autoriteto gerbimas tai viena iš pagrindinių pareigų. Ketvirtąjį Dievo įsakymą vaikas pats neišmokys — reikia išmokyti.

Plačiau norėčiau pakalbėti ir pasidalinti savo patirtimi, kodėl vaikai negerbia tėvų ir kokios to pasekmės. Bet apie tai kitą kartą.

A. S.

ISIDĖMĖTINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO:

P. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILAZELNA: Rua Inacio ir Av Zelina. Mons. Plo Kagažinskas, Tel. 63-5975.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos. Pirmininkas p. Juozas Mateilonis, Rua Itai, 150 — Casa Verde, Tel. 51-4011

TĖVAI JĖZUITAI: Rua Lituania, 67, Mooka — Tel. 92-2263

LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJOS — Pirmininkas p. Aleksandras Bumbelis, Rua Gen. Fonseca Teles, 600, Tel. 8-6423.

Iždininkas p. JURGE GARSKA, Rua Oratorio, 3093, Alto da Mooka.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

V. ANASTACIO, Rua Camacan, 625 — trečiadieniais 18,30 val.

MOOCA, Rua Lituania, 67 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį, kaip iki šiol

Moooca r. Lituania, 67 Lietuvių Namų koplyčioje:

Sekmadieniais ir šventadieniais 8,00 ir 17,00 val. Darbo dienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko, kai turimos metinės ar 7 d mišios.

Išpažintys čia klausomos kasdieną prieš mišias,

Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. Casa Verde, 17,15 val.

Antra

Jačana klierikų kopl. 8,15 val. Bom Retire, 10 val. Utinga 18,00 val.,

Trečia:

Agua Rasa 8,15 val.; Moinho Velho 11 val.; Lapa 16 val.,

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,30 val.; Vila Bonilha 10,30 val. V. Prudente 18 val.

RIO DE JANEIRO

Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra transliuojama KETVIRTADIENIAIS 18 val. 40 min.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIENTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTI «MŪSŲ LIETUVA».

BRAZILIJOS LIETUVIŲ ŽINIAI

Lietuvos diplomatinės šefas p. t. Lozoraitis praneša, kad mirusį galotam ministeriui Dr. Frikui Mejeriui, Brazilijos lietuviams konsularinius patarnavimus (pasai, įvairūs liudijimai ir k.) laikinai atliks Lietuvos pasiuntinybė Urugvajuje. Jos adresas yra:

Legacion de Lituania
Ciudad de Paris 5836
Montevideo, Uruguay

KIRPIMO IR SIUVIMO MOKYKLA

“SOFIJA”

Mokina kirpimo siuvimo, madų modelių braižybos ir pritaikomojo meno.

Paruošia siuvimo ir kirpimo mokytojas valdiškiems egzaminams (habilitação)

Mokykla turi visas valdiškas teises yra registruota «Departamento do Ensino Profissional»

Pamokos vyksta vakarais

Užsirašyti pas mokyklos direktorę Sofiją Misiukaite - Rua da Graça, 381 — casa 6 — Bom Retiro

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams.
Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52-2289, S. Paulo Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas siuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų.

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gerimas Kurio puikų veikia ir žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 795 a 835
Telefonas: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

Metalurgica ARPRA LTDA.

METALÚRGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS PARA AUTOMÓVEIS

ESTAMPOS, PEÇAS ÊSTAMPADAS E FERRAMENTAS

Praça Padre Lourenço Barendes, 243 — Quinta das Paneiras — V. Prudente

Caixa Postal 371 — São Paulo

V. Zelina

PIETŲ AMERIKOS LIETUVIŲ JAUNIMO STUDIJŲ SAVAITĖS KO MITETO PREZIDIUMAS

Slaptu balsavimu buvo išrinkti: pirmininku Rikardas Tijušelis, Vice pirmininku Jonas Lukoševičius, Susirinkimų sekretorius H. Butvidaitė, Sekretariatas susirašinėti su užsieniu ir Brazilijoje: Lucia Jodelytė, Julė Jurgelevičiūtė ir Romualdas Guiga.

Sąskaitybai tvarkyti: Klaudija Čipaitė ir Verity Dulinskaitė.

Finansų komisijon: Robertas Bratkauskas, Margareth Bumblytė, Danutė Šukytė ir Vilma Šimonytė.

Su vietos organizacijomis santykiams palaikyti: Albertas Penkauskas, Longinas Gai galas, Mirna Braslauskaitė, Milda Černiauskaitė.

Pramogų komisijon: Aristides Paulov, Milda Černiauskaitė, Regina Bagdžiūtė.

Ypatingiems reikalams — Janete Lingytė.

Komitetas turi banke Moreira Sales, Vila Zelinoj einamąją sąskaitą su parašais: Prei. P. Ragažinsko, Klaudijos Čipaitės, Rikardo Tijušelio ir Jono Lukoševičiaus.

Visos išlaidos turi būti komiteto patvirtintos ir pinigams gauti čekis turi būti pasirašytas bent dviejų asmenų.

Be čia minėtų komitetan įeina dar daugiau talkininkų: Lucia Šukytė, Nelsonas Satkūnas, Pranas Šukys, Deisy Trojeckaitė ir kiti.

Vila Zelinoj jaunučių choro pamokos būna šeštadieniais trečią valandą po piet. Dainavimo moko muzikos mo-

kytoja L. Šukytė. Po dainų būna lietuvių kalbos ir tautinių šokių pamokos. Moko L. Aleknavičiūtė.

LIETUVIŠKA VISUOMENĖ REMIA JAUNIMO DARBĄ

Studijų dienų surengimas pareikalauja ir nemaža pinigų. O jo gauti yra du šaltiniai: savanoriška visuomenės parama ir pramogų pajamos.

Kaip prieš buvusį S. Pauly P. A. L. Kongresą, taip ir dabar visa eilė lietuvių yra pasižadėję kas mėnuo aukoti po tam tikrą sumą.

Štai tie jaunimo rėmėjai: Prof. Antanas Stonis 250 naujų kruzeirų, vienkartinė auka; Kas mėnuo po 50 naujų kruzeirų: K. M.; po 20: A. Bumblis, J. Jodelis; po 15: G. Dragelis ir A. Šukys; po 10: Prelatas P. Ragažinskas, J. Boguslauskas, E. Polišaitienė, R. Steponaitytė, P. Šukys, P. N. Satkūnas, K. Baužys, A. Ambrozevičienė, J. Žvingilas, A. Idikas, J. Antanaitis, J. Garška, N. Stasiulionis, I. Lingė; po 6: A. Kublickas; po 5: E. Pavilonienė, V. Kutka, V. Černiauskas.

Dar visa eilė rėmėjų bus apskaityti šiomis dienomis ir jų vardai taps sekančiame M. L. nr.

Komiteto adresas: Caixa Postal 4118, S. Paulo.

Šį sekmadienį, išvykstantiems į piknikus, Vila Zelinoj šv. mišios bus laikomos 6 val. ryto.

Rugsėjo 29 atvyks iš JAV dvi lietuvaitės, tautinių šokių instruktorės. Jos ruoš tautinių šokių programą, kuri vėliau bus panaudota tautinių šokių festivalui suruošti. Jei

Liūdesio valandoj, mirus mano mielam broliui VLADUI AMBROZEVIČIUI

visiems mūsų šeimai pareiškusiems užuojautos, dalyvavusiems laidotuvėse ir septintos dienos mišiose, nuoširdžiai dėkoju.

Stanislovas Ambrozevičius

Aprūpintas visais šv. sakramentais, vėžiu sirgęs ir 73 metų sulaukęs mirė

A. A. KAZIMIERAS LAUČIUS

Buvo kilęs iš Šiaulių. Brazilijon atvyko 1929 metais. Gyveno Case Verde. Buvo batsiuovys.

Liko ludinti žmona Marijona Mažuknaitė, dukterė Aldona, žentas Bronius Urbanavičius ir du anūakai.

Laidotuvų pamaldas atlaikė ir į Formozos kapines palydėjo T. J. Bružikas, S. J. Jis atlaikė ir septintos dienos pamaldas N. S. das Dores Bažnyčioje, C. Verde.

BENDRUOMENĖS ORGANIZAVIMO KOMITETO POSĖDIS

Rugsėjo 24 DIENĄ šaukiamas Brazilijos krašto Lietuvių Bendruomenei organizuoti komiteto posėdis, 15 valandą, dr. V. Kudirkos rūmuose, rua Lituania, 67, Mookoje.

Dienotvarkėje: 1. Kandidatų Tarybos rinkimams aptarimas, 2. rinkimų komisijų įvairiems bairrams sudarymas, 3. Kiti reikalai.

Visi komiteto nariai būtinai prašomi dalyvauti.

Organizacinės komisijos pirmininkas Inž. Zenonas Bačelis

Lietuvės Katalikės Moterys, spalio 8 dieną ruošia PIKNIKĄ

Marijos Kindurienės ūkyje. Bilietai gaunami pas visas Kat. Mot. Draugijos ares ir pas p. Silikauskienę.

susirastų pakankamas skaičius šokėjų, repetitijos galėtų būti įvairiose S. Paulo miesto apylinkėse.

◆◆◆

DĒMĒSIO!..

Spalio 8 d., Seselių Prancūškiečių salėje, yra rengiama vaikų šventė.

Kviečiame visus dalyvauti šioje šventėje. Įėjimas laisvas.

◆◆◆

Moooca

MIRĖ

Adelė Daidulionienė, 66 metų, rugsėjo 20 d. Mookoje, R. Casandoca, 844 ir palaidota Quarta Parada kapinėse. Septintos dienos Mišios bus rugs. 27 d. 8.30 val. Bom Conselho bažnyčioje. Ji buvo Maldos Apaštalavimo narė. Liūdesy liko vyras Vincas, dvi dukterys, sūnus, marti, du žentai, anukai ir kiti giminės bei pažįstami.

◆◆◆

Kun. Leonas Zaremba, S. J. lietuvių jėzuitų vyresnysis S.

Paulyje yra pakviestas dalyvauti jėzuitų provincijos pasitarimuose Čikagoje. Jei spės laiku susitvarkyti visus išvykimo formalumus, tai išskris ten pirmomis spalio dienomis. Kelionėje žada užtrukti apie porą savaičių.

UŽSIMOKĖJO UŽ M. L.:

Vl. Vilutis 10,000 cr., Kaz. Toleikis 10,000 cr., po 7.000 er. Ign. Banys, J. Janaudis, Sofija Davulis, Antonina Vidmantas, antra pusmetį 3.500 Al. Šniokas.

Leidėjai jau įteikė po 50.000 cr.: Jonas Dimša, Adomas Kazakevičius, Kindurių šeima ir Šv. Juozapo Vyrų Brolija, Č. Jakūnas.

◆◆◆

T. J. Bružikas S. J. baigė lankyti Bom Retiro ir apylinkės lietuvius. Rado 86 šeimas su 288 nariais. Tik viena šeima neįsileido. Daugelis įvedė kitatautes ir vaikai vedę kitatautes ir vaikai visai nekalba lietuviškai. I lietuviams skirtas pamaldas kiekvieno mėnesio antrąjį sekmadienį galėtų susirinkti iki šimto žmonių. Tačiau dauguma nepaiso, kiti nenori, kitus sulai-

Comercio e Industria de Guarda Chuvas
VICENTE VICTOR BANYS
Rua Coelho Barradas, 104, V. Zelina
Vendas por atacado e a varejo.

ko rimtesnės kliūtys. Dar kiti, sakėsi net nežinoję, kad tokios pamaldos esančios Bom Retire. Tat pakartojame: Kiek vieno mėnesio antrą sekmadienį, 10 valandą Santa Ines koplyčioje, Rua Tres Rios yra lietuviams pamaldos. Žiūrėsim, kiek jų dabar dalyvaus.

◆◆◆

Šios savaitės gale ir kitą savaitę T. Bružikas lanko Tu curuvi, Nivi, Nile, Gustavo, Jačanā, Galvão, Parada Inglesa, Agua Fria, Imirim, Chora Menino, Santana lietuvių seimas.

Toms vietovėms lietuviškos pamaldos laikomos kiekvieno mėnesio antrą sekmadienį 8,15 val. Jačanā klierikų koplyčioje, Santa Teresinha bažnyčios užpakalyje.

◆◆◆

T. L. Zaremba aplankė Vila Anastacio lietuvius. Dabar lanko Lapos ir apylinkių šeimas.

◆◆◆

«MŪSŲ LIETUVOS» Redaktoriui Jonui Kidykui Sžo Paulyje

Gerbiamas Redaktoriau

Urugvajaus Lietuvių Kultūros Draugijos vardu norime pareikšti Jūsų redaguojamame laikraštyje «Mūsų Lietuva» viešą padėką Tėvui Jonui Bružikui, S. J., už mums jau antrą kartą suteiktą paramą Draugijos namams atnaujinti.

ULKD pagrįsta ne religiniais, o gryna lietuviškais patriotiniais idealais ir jos santykiai su Gerb. Tėvu Bružiku remiasi šiais pastaraisiais ir gražaus kaimyninio sugyvenimo, jo klebonavimo metais, praleistais Urugvajaus lietuvių kolonijoje. Mums atrodo, kad šis faktas juo labiau iškelia Tėvo Bružiko aukos nesuinteresuotumą, jo nuoširdų norą mums padėti, atsisakant, su Jėzuitų vadovybės leidimu, jau antrą sykį šimto dolerių sumos, skirtos apaštalavimo, reikalams.

Norime kad visi suprastų, jog jėzuitai atvyko P. Amerikon lietuvišką vienybę palaikyti, ir kur tik aplinkybės leidžia, padėti lietuviškai visuomenei. Šita mes, turėjome gražių progų matyti ir todėl norime, kad ir visi tautiečiai tai pajustų.

Gerbiamam Tėvui J. Bružikui dar kartą nuoširdžiai dėkojame ir linkime daug vaisingų metų liet. vynuogyne.

Stasys Goda, pirmininkas Giv. Mačanskas sekretorius.

URGENTE VENDE-SE CASA em: S. Vicente
1 terreno e/2 moradias
preço À VISTA NCR. \$ 6.000,00
Tratar pelo Tel.: 33-2434, ou
Av. Paulista, 648 — entrada 2
Apto, 903.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10 647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo

Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras

Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Moooca, Fone 92 3991

Atende-se com hora marcada

Horario - das 14 as 20 horas

Sabado das 9 as 12 horas

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206, 1º andar, Apto2, Vila Prudente, Tel. 63 5352